

[Preben Møller Hansen]

det er en relevant forklaring at komme med til dette forum, for hvad er egentlig kendsgerningerne, når man anlægger disse betragtninger? De er, at disse ikke har grobund i befolkningen, og det er der selvfølgelig også en fornuftig forklaring på.

Lad os bare prøve at gå tilbage til tiden, før denne regering kom til. Da havde vi en socialdemokratisk regering, der gennemførte en forøgelse af skatten på kapitalopsparing fra 25 til 40 pct. På daværende tidspunkt hed formanden for partiet Venstre Henning Christophersen, og formanden for partiet Det Konservative Folkeparti hed også Poul Schlüter på det tidspunkt, og begge to sagde samstemmende, at for så vidt de skulle danne regering på et tidspunkt, ville noget af det første, de ville foretage, være at fjerne den urimelighed, som Socialdemokratiet gennemførte ved at lægge en ekstra skat på en opsparing, man var blevet opfordret til at foretage, også med den skattelettelse, der lå i forslaget.

Nu har de samme partier været med i regering siden 1982, og man er ikke kommet med et eneste forslag til at fjerne denne beskatning; tværtimod har man gjort det modsatte, nemlig strammet grebet yderligere ved skatteforliget med Socialdemokratiet, hvor realrenteskatten kom ind i billedet. Det er klart, at befolkningen siger: Vi kan ikke tro på de mennesker, der er i det Folketing. Når de er i opposition, lover de en vældig masse, men når de danner regering, gør de det modsatte.

En betingelse for, at befolkningen vil spare op, er, at den har tillid til det, der bliver sagt af de respektive ledere for de politiske partier, og her kniber det naturligvis, idet man ikke kan have tillid til mennesker, der lover ét og gør det modsatte. Jeg tror ikke, at skatteministerens argumentation kan holde over for befolkningen, for der er i realiteten ingen i befolkningen, der tror en døjt på, hvad der siges af mange af de politiske partiers repræsentanter; man betragter det som ordgejl, og det er der selvfølgelig også en forklaring på.

Der er nævnt spørgsmålet om, at man skal udvise tilbageholdenhed i lønkrav ved overenskomstforhandlingerne. Det kan man naturligvis ikke, for de lønkrav, der stilles, er betinget af den politik, der føres i Folketinget. Og dér har den selv samme regering gennemført julepakken, påskepakken og kartoffelkuren, som har

været medvirkende årsag til, at lønningerne er undermineret, og derfor er det naturligt, at lønmodtagerne rejser krav om kompensation. Så man skal ikke tro, at der er nogen mulighed for at gå den vej, som skatteministeren har anvist i sine betragtninger.

Det betyder ikke, at vi folkevalgte ikke skal se på problemerne; naturligvis skal vi det. Jeg har samme opfattelse som andre, der er positive over for at give en skattelettelse, men Fælles Kurs er ikke et protestparti, der udelukkende gør krav på at få lempelser for nogle grupper. Vi har i hele vores politiske virke – selv om vi ikke har været her i så lang tid – også anvist indtægtskilder, der gjorde det muligt at honorere omkostningerne ved de krav, vi har stillet.

Det vil altid kendetegne Fælles Kurs. Vi ønsker ikke at fremstå som et parti, der blot kræver ind uden også at udskrive regninger. Her stiller vi os måske noget anderledes end andre, og her kommer vi også med en kritik, som vi mener er rimelig og kan begrundes med saglige argumenter. Efter vor opfattelse er der ingen af de politiske ledere her i landet, der har evnen til at forstå, hvordan man skal administrere forretningen Danmark. De har forståelsen af, hvordan de kan sikre sig selv et fornuftigt udkomme, men den politik, der har været anlagt igennem årene, dokumenterer med al ønskelig tydelighed, at de ikke har evnen til at administrere det, man kan kalde butikken Danmark.

I det øjeblik man påtager sig at administrere så stort et foretagende som et samfund, må man naturligvis gå i detaljer for at finde frem til, hvordan man bærer sig ad med at administrere det på en sådan måde, at man kan imødekomme ønskerne fra de bredeste lag af befolkningen. Selvfølgelig ønsker man at få lettet skattetrykket, især hos de mennesker, som er dårligst stillet. Men hvis man gør noget sådant, skal man selvfølgelig have pengene ind andre steder, eventuelt ved besparelser på den offentlige sektor eller ved at inddrive skatterne ad anden vej.

Fælles Kurs har utallige gange givet udtryk for, at vi mener, ikke blot at man kan spare på den offentlige sektor, men også at der er mulighed for at inddrive penge ad anden vej. For det første har vi den opfattelse, at det er fuldkommen abnormt, at vi anvender 17 mia. kr. på noget så latterligt som et militær. Den danske befolkning har ikke brug for tanks, kanoner, rå-